

HÍREK AZ IFLA ÉLETÉRŐL

A *Könyvtári Figyelő* szerkesztősége a jövőben rendszeresen kívánja tájékoztatni olvasóit az IFLA életének fontosabb eseményeiről, dokumentumairól; ez az elhatározás a *Tudományos és Műszaki Tájékoztatás* című folyóirat szerkesztőségével folytatott megbeszélés eredménye, amikor is partnerünk hasonló feladatot vállalt a FID vonatkozásában. Az évente négyszer jelentkező beszámoló alapjául az *IFLA Journal* hírovtava szolgál; most az 1984. 1. szám közleményeit dolgoztuk fel. Az IFLA Journal cikkeiről készült referátumokat továbbra is a Könyvtári és Dokumentációs Szakirodalom (KDSZ) című referáló lapban keressék olvasóink. (A szerk.)

Az IFLA VB jelentése

1983. decemberében adta postára a Végrehajtó Bizottság jelentését az IFLA perspektíváiról a tagságnak. Ebben megállapította, hogy az utolsó tíz év során az Egyesület megnőtt mind méreteiben, mind erejében, ugyanakkor azonban – a bevételek és kiadások egyensúlyának érdekében – szükségessé vált, hogy a jelentkező feladatok között fontossági sorrendet állapítsanak meg, s így a tevékenységet biztonságos anyagi határok között tartsák.

Az 1981–1985-re szóló középtávú program szakmai tartalma általános vélemény szerint kielégítő, s megfelelőképpen tükrözi a különféle szervezeti egységek (szakosztályok, szekciók, kerekasztalok) törekvéseit.

Az utóbbi időben azonban nyilvánvalóvá vált, hogy a szervezeti egységek tevékenykedése mellett szükség van néhány nagy, az egész világra kiterjedő információs közösséget átfogó, ún. magprogram megindítására. Ezek közül kettő már szilárd helyet vívott ki magának az IFLA szervezetében (az UBC és az UAP, míg a harmadik csak nemrégiben indult: Nemzetközi Marc – IM). Újabban szükség mutatkozott arra, hogy e magprogramokhoz három további csatlakozzék, mégpedig:

- a könyvtárügy előmozdítása a Harmadik Világban,
- állományvédelem és konzerválás,
- a határokat átszelő adatáramlás, s az adatcsere kapcsolatos problémái.

E hat magprogram egymással kölcsönös összefüggésben áll, s végrehajtásuk a különféle szervezeti egységek közreműködését is feltételezi. Bár az új technológia (mint pl. videodiszkék, optikai diszkék stb.) alkalmazása nem tartozik a magprogramok közé, mégis szinte valamennyi szervezeti egységnek foglalkoznia kell vele; a problémakör egészének gondozása és a munka koordinálása az Információs Technológia Szekciójának illetékességébe esik. Ha egy-egy magprogramot útjára bocsátanak, szervezeti alapjául nem egy önálló irodát állítanak fel, mint korábban tették, hanem az UBC-program és a British Library kapcsolatának mintájára egy-egy "vendéglátó" intézmény erkölcsi és anyagi támogatására számítanak (ahogyan a British Library teremtett megfelelő munkakörülményeket az IFLA-hoz tartozó UBC-személyzet számára).

Kívánatos, hogy az UNESCO és az IFLA már eddig is nagyon termékeny együttműködése tovább javuljon. Az UNESCO anyagi támogatása nélkül aligha valósíthatnák meg a szervezeti egységek szakmai programjaikat, s a magprogramok sorsa is kérdéses lenne. Fontos, hogy az IFLA elnöke személyesen és rendszeresen tájékoztassa az UNESCO főigazgatóját az IFLA tevékenységéről és terveiről, s ugyanígy szükség van arra, hogy a könyvtárosok megfelelőképpen tájékoztassák saját országuk nemzeti UNESCO-bizottságait.

Nem lehet arra számítani, hogy a jövőben jelentősen bővülnek az IFLA bevételi forrásai. A tagsági díjak, a kiadványokból származó jövedelem, továbbá néhány szervezettől érkező anyagi támogatás csak a legszigorúbb takarékoskodás mellett elegendő arra, hogy a szakmai tevékenységet szinten lehessen tartani.

Az IFLA jelenlegi szervezete általában bevált. Kisebb problémák mutatkoznak ugyan (pl. a szervezeti egységek érdekkörének esetenkénti átfedése, az állandó bizottságok összetétele stb.), de ezeken lehet segíteni. A Végrehajtó Bizottság és a Szakmai Bizottság működése zavartalan. Az ún. Programirányító Bizottságot 1979-ben hozta létre a Végrehajtó Bizottság azzal a céllal, hogy a programokat gondozza. Mivel újabb programok fognak csatlakozni a régiekhez, szükségessé vált, hogy a Programirányító Bizottság a jövőben a szakmai feladatokra összpontosítson, s a Végrehajtó Bizottság vegye át az irányítás adminisztratív részét, beleértve a pénzügyeket és a személyzeti kérdéseket is. A Council on Library Resources támogatása lehetővé teszi, hogy egyelőre egy kétéves kísérleti időszakra (1984–1985) főfoglalkozású programfejlesztési igazgatót alkalmazzanak, Adam *Wysocki* személyében.

IFLA klíringállomások

Az IFLA News-ban 1971-ben jelent meg a felhívás klíringállomások létesítésére azzal a feladattal, hogy az IFLA konferenciák anyagait gyűjtsék és az érdeklődők rendelkezésére bocsássák. Azóta 17 ilyen állomás működik szerte a világon; közülük négy szocialista országban, s közülük egy Magyarországon: az OSZK Könyvtártudományi és Módszertani Központ Könyvtártudományi Szakkönyvtára. Működésük elősegítésére a dán Királyi Könyvtáros Iskolában egy minta-állomást rendeztek be, amely 1979-ben közreadta az IFLA konferenciák előadásainak bibliográfiáját, most pedig hozzáfogott egy valamennyi IFLA kiadványt felölelő éves bibliográfia szerkesztéséhez; az első kötet az 1982. szeptembertől 1983. augusztusig terjedő periódusról 1984-ben jelenik meg.

Konferencia Nairoiban

1984. augusztus 19. és 24. között rendezik meg az IFLA konferenciáját Kenyában, először Afrika földjén. A konferencia fő témája: könyvtári és információs szolgáltatások a nemzeti fejlődés megalapozásában. E témakör nemcsak a plenáris ülés napirendjén fog szerepelni, hanem a különböző szakmai egységek programjában is. Olyan aspektusait fogják megvitatni, mint az olvasási szokások elterjesztése és a felnőttoktatás, a könyvtári szolgáltatások munkaerőszükséglete, a könyvtári és információs rendszerek fejlesztése stb.

PAPP István